

BŁAŻNIĆ (23) *vb impf*

a *pochylone*.

inf błąźnić (3). ◇ *praes 1 sg* błąźnię (1). ◇ *2 sg* błąźnisz (5). ◇ *3 sg* błąźni (7). ◇ *2 pl* błąźnicie (1).
◇ *3 pl* błąźnią (1). ◇ *praet 3 sg f* błąźniła (1). ◇ *2 pl m pers* błąźnili (1). ◇ *fut 2 sg f* błąźnic będziesz (1). ◇ *con 3 sg n* by błąźniło (1). ◇ *part praes act* błąźniąc (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

1. *Zachowywać się po błazeńsku, niepoważnie; błaznować* (1) :

błąźnić co: Captare risum, Błąźnić lądá co áby mu fie śmiano. *Mącz* 356a.

2. *Oszukiwać, zwodzić; infatuare Cn* (16) :

błąźnić kogo, co (14): *KromRozm I A4*; [mędrkowie wypisywali] Iáko Wenus błąźniá proftaki ná fwiecie *RejWiz* 5; Ale czemu wždy ták fwiát fwą spráwą draźnił/ A tego pocźciwego młodzyeńcá przecz błąźnił. *RejWiz* 27v, 16v, 28, 34, 41v, 161, 161v, 168v; *RejZwierz* 20v; Záthym Ennius/ czoż mie błąźnił/ ázałz ia nie znam twego głófu. *Górndworz* R5v; *PapPan* L3. Cf *Szereg*.

błąźnić kim, czym (5): *KromRozm I A4*; *MurzHist* O3v; *RejWiz* 28; Ten [sługa] rzekł/ pánie fłyśzałem/ iż Doktor po ląźni/ Kazał fie wam przefypić/ ten ludźmi nie błazni. *RejFig* Dd8; [Wenus] Oná páni miłością co Więc ludzi błąźni *PapPan* L3.

błąźnić w czym: Długósz tak nami wtyi larwie błąźnic będziełz? *MurzHist* Q3v.

Szereg: »szalić i błąźnić«: IZ fie tefz nie mnieyfe bluznierftwo imieniá Boże^{go} dzieie/ kiedy Mniífki Święćicie/ to iefł/ ífalićie y błaznićie. *KrowObr* 147v.

3. *Wyśmiewać się, szydzić, drwić z kogoś; deridere Mącz* (6) : Per ridiculum, Błąźniąc/ náśmiewájąc fie. *Mącz* 355d.

błąźnić z kogo (5): Risus factus est, W ímiechowisko fie wżem obróćiło/ lądá kto błąźni z niego. *Mącz* 356a, 339c, 355d [2 r.], 356a.

Synonimy: 2. szalić; 3. náśmiewać, szydzić, śmiać się.

Formacje pochodne: *pobłąźnić, zbłąźnić; obbłąźniać, pobłąźniać; błąźnieć; błaznować, poblaznować, zblaznować.*

Cf **BŁAŻNIENIE**